

JEŠTĚ VÍCE PROHLUBME A ROZVIŇME HNUTÍ BRIGÁD ČCHOLLIMA, VELKOU HYBNOU SÍLU SOCIALISTICKÉ VÝSTAVBY

**Projev na druhém celostátním sjezdu předních pracovníků
hnutí brigád čchollima**

11. května 1968

Soudružky a soudruzi!

Na tomto sjezdu předních pracovníků hnutí brigád čchollima jsme s hlubokým dojmem vyslechli referát soudruha předsedy ústředního výboru Všeodborového svazu a diskusní příspěvky mnoha předních pracovníků hnutí brigád čchollima o tom, jak vyvolat nový revoluční vzestup v socialistické výstavbě cestou neustálého upevňování a rozvíjení hnutí čchollima.

Jménem ústředního výboru strany vřele děkuji vám, předním pracovníkům hnutí brigád čchollima, kteří se zúčastňujete tohoto sjezdu, a vaším prostřednictvím všem jezdcům čchollima a naší hrdinné dělnické třídě, všem těm, kdo si hluboce uvědomili naléhavé potřeby rozvoje naší revoluce a historické poslání, které jim bylo uloženo, všem těm, kdo rozvíjejí neochvějný boj za maximální urychlení hospodářské a obranné výstavby.

Využívám této příležitosti k tomu, abych pohovořil o hnutí brigád čchollima i o úkolech, spojených s jeho dalším posilováním a rozvojem. Na prvním celostátním sjezdu předních pracovníků hnutí brigád čchollima i na IV. sjezdu strany jsem již podrobně hovořil o významu a úkolech hnutí brigád čchollima, proto dnes položím důraz jen na několik otázek.

Hnutí brigád čchollima, které začalo poprvé v naší zemi, je velký komunistický, masový pochod vpřed, který vychovává lidi v myšlenkách komunismu a volá je ke kolektivnímu hrdinství a kolektivnímu novátorství.

Hnutí brigád čchollima v naší zemi nemá příliš dlouhou historii. Od vzniku tohoto hnutí do dneška uplynulo jen o něco málo více než deset let. Ale za tuto dobu učinila naše země opravdu obrovský skok, vytvořila velký zázrak, na který lidé ve světě nemohou nepohlížet s údivem.

Kdyby nedošlo k energickému rozvinutí hnutí brigád čchollima, nebyli bychom mohli vybudovat tak velkolepé demokratické hlavní město, Pchjongjang, jako máme dnes, a mnohá další velká i malá města, nemohli bychom postavením stovek a tisíců závodů a podniků, vybavených moderní technikou a vybudováním moderního socialistického vesnického hospodářství vytvořit pevný základ samostatné národní ekonomiky, nebyli bychom tudíž mohli vybudovat socialistický ráj na zemi, kde všichni lidé žijí plným, šťastným životem.

Dnes v naší zemi všichni lidé mohou chodit do školy, pro každého nemocného je zabezpečena bezplatná lékařská pomoc.

Navíc u nás nemáme nezaměstnané a jsou vytvořeny podmínky pro to, aby každý mohl pracovat. Vy, soudružky a soudruzi, to asi považujete za přirozenou věc, ale ve skutečnosti zabezpečit práci pro všechny lidi rozhodně není snadné. Jedna zahraniční delegace, která včera navštívila železářny Hwanghã, prý se tam ptala, zda v naší zemi nejsou nezaměstnaní. Soudruh ředitel železáren prý odpověděl, že my nejen nemáme nezaměstnané, ale naopak máme dnes starosti kvůli nedostatku pracovních sil; v důsledku nedostatku pracovních sil vyhlásila naše strana jako velmi naléhavý úkol uskutečňováním technické revoluce ušetřit byť jedinou pracovní sílu. Bez dosažení značného stupně rozvinutosti hospodářství země a bez zajištění rychlého tempa jeho soustavného rozvoje není možno zabezpečit práci pro všechny práce schopné lidi, jejichž počet se v důsledku přirozeného přírůstku obyvatelstva neustále zvyšuje. Proto skutečnost, že v naší zemi mají všichni práce schopní lidé zajištěnou práci, svědčí o tom, jak rozsáhlá je základna našeho hospodářství a jak rychle se rozvíjí.

Jakým způsobem však mohla naše země, která po zaostalé koloniálně polofeudální společnosti zdědila naprosto nevyvinutou ekonomiku, jež neprošla normálním stadiem kapitalistické-

ho vývoje, navíc země, ve které bylo vše proměněno v popel následkem kruté tříleté války, rozpoutané americkými imperialistickými lupiči, za krátkou dobu něco více než 10 let vybudovat tak obrovská moderní města a úpravné moderní vesnice, založit tak mocnou hospodářskou základnu a dosáhnout prudkého rozvoje ve všech oblastech života společnosti?

Je to výsledkem toho, že náš lid plně podpořil originální a správnou linii naší strany v hospodářské výstavbě, spočívající v přednostním rozvoji těžkého průmyslu a současném rozvoji lehkého průmyslu a zemědělství a znovu a znovu se vrhal kupředu rychlostí čchollima, odvážně překonáváje všechny obtíže a překážky, aby tuto linii prosadil.

Neustále zvyšovat úroveň ideologické uvědomělosti a výrobního nadšení lidí, stále jít kupředu a stále dosahovat pokroku a tak vytvářet ještě více materiálních a kulturních statků — to je zákonitý požadavek budování socialismu a komunismu a hnutí čchollima je správným odrazem tohoto požadavku. Slovo čchollima znamená kůň, který za den uběhne 1000 ri, a již za dávných časů bylo toto slovo pro naše předky symbolem rychlého pohybu vpřed. Hnutí čchollima je výraz, odpovídající národnímu cítění a vkusu našeho lidu, který říká, že je třeba tempem čchollima rychle postupovat vpřed v souladu s požadavkem zákona rozvoje socialistického hospodářství.

I když to, soudružky a soudruzi, všichni znáte, ohlédněme se ještě jednou na to, jak se v naší zemi zrodilo hnutí brigád čchollima.

Když se rodilo hnutí brigád čchollima, byly vnitřní i vnější podmínky naší revoluce a výstavby velmi těžké a složité.

Úspěšným splněním tříletého plánu poválečné obnovy a rozvoje národního hospodářství naše strana a náš lid v podstatě obnovili zničené hospodářství a značně byl stabilizován i život lidu, ale vcelku byla situace v naší zemi velmi těžká. Mnozí lidé chodili otrhaní, obilí jsme kupovali v cizině, nebyl dostatek bytů, takže mnozí lidé žili v zemljankách.

K dovršení všeho na nás velmocenští šovinisté vyvíjeli nátlak pod záminkou, že je naše strana neposlušná. Někteří lidé vystupovali proti linii naší strany, zaměřené na přednostní

vybudování těžkého průmyslu se strojírenstvím jako jeho centrem — na vytvoření samostatné základny veškeré ekonomiky země na tomto základě a vyčítali nám: „Proč kupujete jen stroje a ne spotřební zboží? Chcete se snad stroji žít?“

I ve straně pozvedli své hlasy frakcionáři, načichlí poklonkováním před velkými a se svými zahraničními ochránci za zády vystoupili proti linii strany. Vyhlásili straně boj, tvrdíce „není správné budovat těžký průmysl“, „není nutno rozvíjet strojírenství“, „nevěnuje se pozornost životní úrovni lidu“ a pod. V té době nás jeden darebák pomlouval i za to, že jsme postavili sklárnu v Nampcho a prohlašoval: „Sklárna v Nampcho je příliš velká, kde na světě mají tak velkou sklárnu“? Ale co je špatného na tom, že po vybudování sklárny stavíme pro pracující pěkné domy se skleněnými okny? I přes to, že jsme postavili takovou sklárnu máme nedostatek skla a dosud nemůžeme zasklít okna všech venkovských moderních domků. Proto máme v úmyslu dnešní závod rozšířit a v budoucnosti postavit ještě několik dalších. Ale darebák, který o hospodářství neměl ani ponětí, vystupoval proti politice strany s takovým nesmyslem.

Před námi však neležely jen tyto těžkosti. Američtí imperialisté, okupující jižní Koreu a jejich přísluhovač Li Syn Man-ova zrádcovská loutková klika hlasitě volali po „tažení na sever“, a zuřivě pobízeli zbytky svržených vykořisťovatelských tříd, aby narušovaly naše revoluční vymoženosti a sabotovaly budovatelskou práci našeho lidu.

V té době se nemohla naše strana spolehnout na nikoho jiného než na dělnickou třídu, hlavní oddíl naší revoluce a spolehlivého obránce strany.

Tak jako v minulosti naše strana v každém tvrdém revolučním střetnutí překonávala překážky i těžkosti, spoléhajíc se na dělnickou třídu a opírajíc se o její sílu, i v této obtížné době se naše strana rozhodla jít mezi dělnickou třídu a po poradě s dělníky překonat vzniklé obtíže.

Z pověření politického byra ÚV strany jsem tehdy šel do ocelárny Kangson.

Do té doby jsme u nás měli jen jednu válcovací stolici, jejíž nominální kapacita činila pouze 60 tisíc tun. Bylo třeba sta-

vět města a vesnice, vybudovat podniky, vyrábět více strojů, ale s 60 tisíci tunami oceli se člověk daleko nedostane. Zeptali jsme se vedoucích pracovníků kangsonské ocelárny, zda není možno zvýšit výrobu oceli asi na 90 tisíc tun. Někteří soudruzi však potřásali hlavou a říkali, že by to šlo těžko. Avšak kangsonští dělníci vzali výzvu strany za svou a zavázali se, že to dokáží. Onoho roku pak bylo na válcovací stolici o nominální kapacitě 60 tisíc tun vyrobeno 120 tisíc tun vývalků. Díky této oceli jsme mohli postavit více domů, vybudovat více závodů.

Právě v průběhu boje o výrobu 120 tisíc tun vývalků v kangsonské ocelárně se soudruh Čin Ung Won stal iniciátorem hnutí brigád čchollima a při té příležitosti začalo hnutí nabývat na šíři. To byl začátek záslužné historie velkého hnutí brigád čchollima a ocelárna Kangson se stala jeho kolébkou.

I boj během tříletého období poválečné obnovy a výstavby byl ovšem velikým pochodem, probíhajícím tempem čchollima. Toto hnutí však v průmyslu vykrystalizovalo v roce 1957 a tento rok musíme považovat za začátek historie hnutí brigád čchollima.

Hnutí čchollima je hnutím komunistické výchovy, které z velkého počtu lidí činí aktivní budovatele socialismu, jdoucí stále kupředu a stále dosahující pokroku, je to hnutí komunistického postupu vpřed, ve kterém množství lidí projevuje masové hrdinství a energicky provádí socialistickou výstavbu.

Jinými slovy, hlavním cílem čchollima je převychovat během období přechodu od kapitalismu k socialismu všechny lidi, z lidí pasivních učinit aktivní, zajistit, aby nikdo nezůstal pozadu, aby všichni lidé projevovali masové hrdinství a rychlým tempem budovali socialismus a komunismus.

Kráčej vpřed rychlostí čchollima je ve skutečnosti v našich silách a jít rychle kupředu je dobrá věc, nic na tom není špatného.

Uvedu několik příkladů.

Bojovníci-oceláři z kangsonské ocelárny upravili válcovací stolici o původní nominální kapacitě pouhých 60 tisíc tun, takže dnes její kapacitu pozvedli na 450 tisíc tun. Není to snad pochod čchollima? Jak je vekolepé, když lidé neseď se zalo-

ženými rukama a nepřidrží se staré nominální kapacity válcovací stolice, nýbrž tuto kapacitu zlomí a jdouce stále kupředu, dosahující neustále pokroku, zvýší její kapacitu na osminásobek.

Vezměme si jako příklad jednotlivce.

Jak už řekla ve svém příspěvku soudružka Ri Hwa Sun, v ohni velkého revolučního nástupu, začala tato soudružka obsluhovat větší počet tkalcovských stavů najednou a dnes vytvořila světový rekord — obsluhuje 72 stavů najednou. Při práci na těchto stavech za 8 hodin denně ujde 180–200 ri. Říká se, že dosud nezameškala ani jednu směnu a kdybychom počítali, že pracuje jen 300 dnů ročně, znamená to, že ujde 60 tisíc ri. Naše země se táhne v délce 3 tisíc ri a ona ušla 60 tisíc ri, což konec konců znamená, že za jeden rok prošla naši zemi dvacetkrát z jednoho konce na druhý. Jen za rok tato soudružka vyrobí asi milión metrů tkanin. Tato soudružka je jistě opravdovým jezdcem čchollima, hrdinkou naší doby, skvělou revolucionářkou.

Budeme-li mít ne jednoho, ale stovky a tisíce takových novátorů, jako je soudružka Ri Hwa Sun, bude to přece dobře, nebude na tom nic špatného.

A jak stateční jsou horníci rudného dolu v Songhungu!

Členové rubací čety na rudném dolu v Songhungu novátorsky dokázali za 3 a půl měsíce splnit výrobní plán tohoto roku, který byl dvojnásobkem oproti plánu loňského roku. Čím více budeme mít takových čet, tím rychleji se bude rozvíjet hospodářství naší země a tím lépe se bude dařit našemu lidu. Čím silnější bude naše země, tím více se nás budou bát američtí imperialisté a jejich nohsledi, Pak Čong Hi, statkáři a kapitalisté v jižní Koreji. Je to tedy pro nás dobrá věc, proč by to bylo špatné?

Avšak živly, nakažené revizionistickou ideologií, vystupovaly proti hnutí čchollima. Z materiálů poslední prověrky vyplynulo, že jeden „činitel“ vyškrtl slova „čchollima“ a „jeden na sto“ z textu Pochoď lidové armády, nedávno složeného ve Svazu pracovníků literatury a umění. Říká se, že tento „činitel“ dal příkaz vyjmout slova „jeden na sto“ i z referátu na jednom

masovém shromáždění. „Jeden na sto“ znamená, že jeden bojovník dokáže zvítězit nad sto nepřáteli. V naší zemi se tento výraz používal odedávna ve spojitosti s vynikajícím vojevůdcem. Proto jsme v roce 1963 při návštěvě 2. armádního svazku řekli, že je nutno v jednotkách lidové armády dobře provádět politickou práci a zintenzivnit vojenský výcvik tak, aby se naše armáda stala armádou kádrovou a armádou moderní a stala se tak armádou, schopnou bojovat „jeden na sto“. A tento člověk, který se v ničem nevyzná, se hlava nehlava postavil proti heslu, které jsme vytyčili. Avšak soudruzi z lidové armády nesplnili jeho instrukci se slovy, že heslo bylo vytyčeno vedením strany a nikdo nemá právo je škrtnat.

Živly, nakažené revizionismem, nejen zabraňovaly používání slov „čchollima“ a „jeden na sto“, nýbrž i fakticky bránily naší dělnické třídě v postupu vpřed rychlostí čchollima.

Jak řekl včera ve svém příspěvku jeden soudruh, jakási pochybná osoba přijela na rudný důl Komdok, kde chtěli lidé postupovat vpřed rychlostí čchollima, shromáždila dělníky a prohlásila, že není dobře příliš se dřít, že se má dělat tak přiměřeně a nechat svévolně snížit plán těžby rudy na polovinu ve srovnání s tím, co požadovala strana. Když se darebáci všemožně snažili odstranit heslo „jeden na sto“ v lidové armádě, nikdo je nakonec neuposlechl, ale pracovníci dolu Komdok neuposlechlí nás, nýbrž ničemy a jejich nesmysl, a tak zůstali pozadu s výrobou. To byla velmi politováníhodná věc. Kdyby důl Komdok byl podle instrukcí strany zvýšil výrobu, náš každoroční zisk v devizách by se byl zvýšil o několik miliónů liber sterlingů a za tyto peníze už bychom byli mohli koupit několik dalších závodů.

Musíte mít, soudružky a soudruzi, jasnou představu o tom, jak velkou škodu darebáci způsobili. Už dříve, když jsme bojovali proti frakcionářům, jsme říkali, že jako myši se frakcionáři bojí osvětlených míst a shromažďují se jen v tmavých koutech. Také tyto typy lidí hledaly pouze tmavá místa a způsobily mnoho zla, stavějíce se proti heslu strany.

Tato činnost agentů buržoazie, kteří se vetřeli do našich revolučních řad, je prospěšná pouze našim národním a

třídním nepřátelům, jako jsou američtí imperialisté a Pak Čong Hiova klika.

Nikdo nemá právo vystupovat proti hnutí čchollima. Hnutí čchollima se zrodilo v kangsonské ocelárně, ale dostalo se mu jednomyslné podpory a souhlasu dělnické třídy a všeho lidu. IV. sjezd naší strany je přijal jako generální linii naší strany při budování socialismu.

Hnutí čchollima plně prokázalo svou správnost a velkou životnost v praktickém boji našeho lidu za urychlení socialistické výstavby.

Nesmíme se hnutí čchollima a hnutí brigád čchollima, které je generální linií naší strany při budování socialismu a mocnou hybnou silou rozvoje národního hospodářství, vzdávat, ale naopak se ho musíme ještě pevněji držet.

Navíc situace, která dnes v naší zemi vznikla, vyžaduje, abychom ani trochu nepropadli domýšlivosti z dosažených úspěchů, ale ještě energičtěji prováděli revoluční boj a výstavbu a ještě více zvyšovali tempo našeho postupu vpřed. Naše země dosud není sjednocena a revoluce není dovršena. Za těchto podmínek musíme ještě více popohnat pádícího jezdce čchollima a pokračovat v energickém postupu vpřed.

Co musíme tedy učinit pro další prohloubení a rozvoj hnutí brigád čchollima v souladu s požadavky dnešního dne?

Hlavním úkolem hnutí brigád čchollima je za prvé dobře provádět práci s lidmi, za druhé dobře pracovat se zařízením a materiálem, za třetí správně pracovat s knihou. Řečeno jinými slovy, provádět práci s lidmi znamená uskutečnit ideologickou revoluci, pracovat se zařízením a s materiálem, uskutečnit technickou revoluci a pracovat s knihou, uskutečnit kulturní revoluci. Základním úkolem hnutí brigád čchollima tedy je, opakuji, dobře provést ideologickou, technickou a kulturní revoluci.

Uskutečnění ideologické, technické a kulturní revoluce je objektivním požadavkem budování socialismu a komunismu a obětavý boj za úspěšné provedení revoluce v těchto třech sférách je nejčestnějším úkolem jezdců čchollima a všech pracujících. Jezdci čchollima, kteří krácejí v prvních řadách hnutí brigád čchollima, musí být nejen příkladem masám v provádění

dění ideologické, technické a kulturní revoluce, ale musí se snažit dobrou práci s lidmi učinit ze všech pracujících bez výjimky revolucionáře bezvýhradně oddané straně, musí usilovat o to, aby dobrou práci se zařízením a materiálem vyvolávali kolektivní novátorství při budování socialistického hospodářství a aby dobrou práci s knihou vychovali ze všech lidí nové, komunistické lidi, kteří si osvojili znalosti i techniku.

Především bych se chtěl zastavit u otázky dobré práce s lidmi.

Nejdůležitější věcí při práci s lidmi je důsledné prosazení jediného ideového systému strany.

Jezdci čchollima se musí jako první pevně vyzbrojit jedinou ideologií naší strany a vyvíjet aktivní úsilí o to, aby tento jediný ideový systém strany důsledně zakotvil mezi všemi pracujícími.

Jestliže někdo není pevně vyzbrojen jedinou ideologií strany, těžko rozezná, co je správné a co ne, nebude si moci v obtížné a složité situaci statečně razit bojovou cestu vpřed.

Jestliže pracovníci dolu Komdok poslechli darebáky a projevili pasivitu v těžbě rudy, jestliže pracovníci Svazu pracovníků literatury a umění uposlechli příkazu darebáků a vyškrtli slovo „čchollima“ z textu Pochodu lidové armády — pak to vše vyplývá z toho, že nebyli vyzbrojeni jedinou ideologií strany.

Kdyby byl mezi pracovníky dolu Komdok pevně zakotvil jediný ideový systém strany, v žádném případě by nepřikládali víru slovům darebáků a byli by zvýšili těžbu rudy na úroveň 100 tisíc tun, jak to odpovídá úkolu, uloženému ústředím strany.

Totéž platí o pracovnících Svazu pracovníků literatury a umění. Kdyby byli pevně vyzbrojeni jedinou ideologií strany, pak by ve chvíli, kdy darebák vyškrtával slovo „čchollima“, to-muto člověku nepochybně řekli, že slovo „čchollima“ je heslem, vyzviženým ústředím strany, že hnutí čchollima je generální linií naší strany, přijatou sjezdem strany, a že toto slovo nesmí svévolně škrtnat. Ale oni nebyli vyzbrojeni jedinou ideologií strany a tak mlčky uposlechli jeho nařízení, i když dobře věděli, že je v rozporu s linií strany.

Zmíněné příklady jasně ukazují, že nebudeme-li důsledně

vyzbrojení jedinou ideologií strany, nemůžeme ani vyvolávat novátorství v hospodářské výstavbě, ani včas odhalovat pikle protistranických frakcionářů.

Bez důsledného prosazení jediného ideového systému strany není možno dobře vést boj proti revizionismu, levičáckému avanturismu, velmocenskému šovinismu, poklonkování před velkými, dogmatismu, buržoazní ideologii, feudální konfuciánské ideologii a všem ostatním škodlivým ideologiím.

Ve vědomí našich lidí existuje dosud nemálo přežitků starých ideologií, zděděných po vykořisťovatelské společnosti. Navíc existuje nebezpečí, že v podmínkách neustálé existence imperialismu může dojít k pronikání buržoazní ideologie zvnějšku, stejně tak jako revizionismu a oportunistu všeho druhu. Tyto škodlivé ideologie, pronikající zvnějšku, se šíří především mezi těmi lidmi, u kterých se objevuje mnoho přežitků starých ideologií a okamžitě je negativně ovlivňují.

Za dobrý příklad nám může posloužit skutečnost, že v jednom období se někteří vedoucí hospodářští pracovníci, kteří se nedokázali zbavit ideologie poklonkování před velkými, rozhlíželi po systému řízení podniků za hranicemi, zda tam není něco zajímavého, co by mohli napodobit. Také vystoupení některých jednotlivců proti hnutí čchollima, proti linii a politice naší strany je možné především vysvětlit tím, že propadli poklonkování před velkými a podlehli do značné míry vlivu revizionismu.

Když se lidé nevyzbrojí myšlenkou naší strany o čučche a podrží si ve svém vědomí staré ideologie, pak jsou nevyhnutelně ovlivňováni škodlivými ideologiemi, které pronikají zvnějšku. Pouze tehdy, budou-li lidé pevně vyzbrojeni myšlenkou naší strany o čučche proniknutou revolučním duchem nezávislosti, samostatnosti a sebeobrany, bude možno vymýtit přežitky starých ideologií z vědomí lidí a zabránit vlivu veškerých škodlivých ideologií pronikajících zvnějšku. To je nezvratná pravda, potvrzená zkušenostmi z našeho revolučního boje.

V budoucí práci s lidmi musíme vynaložit úsilí na to, aby byl důsledně prosazen jediný ideový systém strany, abychom pevně vyzbrojili všechny pracující revolučními myšlenkami naší strany. Právě v tom dnes spočívá nejdůležitější úkol jezdců

čchollima při dalším prohlubování a rozvíjení brigád čchollima.

Dalším vážným momentem práce s lidmi je výchova všech pracujících v aktivní bojovníky proti individualismu a egoismu, v lidi ochotné se podřizující účasti v kolektivním a politicko-organizačním životě.

Socialistická a komunistická společnost je založena na myšlence kolektivismu. Proto je v zájmu úspěšného budování socialistické a komunistické společnosti nutno bojovat proti individualismu a egoismu, vychovávat lidi v duchu kolektivismu. Individualismus a egoismus jsou buržoazními ideologiemi. Nejsou slučitelné s ideologií komunismu a kolektivismu. Aby bylo možno vychovat lidi v duchu kolektivismu, je třeba především důsledně vyvrátit individualismus a egoismus, přežívající v jejich vědomí.

V zájmu vymýcení individualismu a egoismu a výchovy pracujících v duchu kolektivismu, je nutno posílit mezi nimi kolektivní a zejména politickoorganizační život. Členové strany se musí aktivně účastnit života stranických organizací, členové odborů života odborových organizací, členové Svazu pracujících v zemědělství, Svazu socialistické pracující mládeže a členky svazu žen se musí aktivně podílet na organizačním životě svých organizací.

Stranické organizace a organizace pracujících musí dávat každému členu strany či každému členu organizace pracujících jasně stanovené úkoly a včas kontrolovat jejich plnění, po splnění jednoho úkolu musí ihned zadávat úkol nový. Tak je třeba dosáhnout toho, aby si všichni zvykli na život s přísnou disciplínou a revolučním pořádkem organizace, pod důslednou kontrolou mas. Lidem, kterým se nelíbí kolektivní život a kdo dává přednost životu osamělému, je třeba soudružsky domluvit, přesvědčit je a pomoci jim překonat nedostatky. Nebudeme-li včas vychovávat lidi, kteří mají nedostatky a necháme-li je na pospas osudu, postupně se ještě více zkaží a nakonec sklouznou na zcela špatnou cestu. Proto je třeba bezpodmínečně opravovat jejich nedostatky neustálou výchovou. Když se to nepodaří jednou, je třeba to opakovat desetkrát, když se to nepodaří ani po desáté, je nutno opakovat to třeba stokrát.

Tímto způsobem musíme dosáhnout toho, aby se ze všech našich pracujících stali slavní jezdci čchollima, zanícení revoluční bojovníci, kteří staví zájmy kolektivu nad osobní a aktivně se podílejí na budování socialismu a komunismu v zájmu rozkvětu a rozvoje celé společnosti.

Spolu s důsledným prosazováním jediného ideového systému naší strany mezi pracujícími a posilováním kolektivního a politickoorganizačního života musíme zintenzivňovat výchovu lidí v revolučních tradicích a komunistickou výchovu vůbec, aby energicky šlo kupředu připodobňování celé společnosti dělnické třídy a její revolucionalizace.

Jestliže je nepřipodobníme pracující dělnické třídy, jestliže je nezrevolucionizujeme, nebudeme moci úspěšně budovat socialismus a komunismus. Proto naše strana na konferenci strany vytyčila otázku připodobnění pracujících k dělnické třídě a jejich revolucionalizace jako důležitý revoluční úkol.

Všichni jezdci čchollima, kteří se zde shromáždili, jsou příslušníky dělnické třídy, jsou jejími vzornějšími příslušníky. Je tedy možno předpokládat, že vy všichni, soudružky a soudruzi, jste se již připodobnili dělnické třídě. Ale v naší společnosti existuje vedle revoluční dělnické třídy, jakou představujete vy, ještě rolnictvo a inteligence. Musíme všechny rolníky a příslušníky inteligence připodobnit dělnické třídě a revolucionizovat je.

I dělnická třída se musí revolucionizovat. Vždy jsme tvrdili, že každý příslušník dělnické třídy rozhodně se nestává už z toho titulu sám od sebe revolucionářem. I mezi dělníky existují do určité míry přežitky staré ideologie, neboť dříve žili za kapitalistického zřízení. Navíc do řad naší dělnické třídy přešlo mnoho bývalých rolníků, mnoho bývalých středních a drobných obchodníků a podnikatelů. V jejich vědomí je ještě více přežitků staré ideologie. I když se bývalí střední a drobní obchodníci a podnikatelé stali dělníky, z jejich vědomí dosud zcela nezmizely myšlenky na to, jak by bylo pěkné jako dříve zahálčivě žít, vykořisťovat druhé. Musíme všechny tyto lidi vychovávat a učinit z nich opravdové příslušníky dělnické třídy, zanícené revolucionáře.

Včera tu v diskusi promluvil velitel čety jednoho rudného

dolu. Řekl, že v jeho četě pracoval člověk, jehož otec se v minulosti měl celkem dobře. Tento dělník měl k ostatním soudruhům po lidské stránce dobrý vztah, ale často se s nimi rozcházel v názoru na ideologické otázky, každou chvíli práci odbýval. Soudruzi v četě si s ním dali práci, trpělivě ho vychovávali společným úsilím a nakonec z něj udělali dobrého člověka, takže všem členům čety bez výjimky se dostalo cti stát se jezdci čchollima. To je velmi dobrá věc.

Ale v rozporu s tím dnes někteří pracovníci pod záminkou upevnění dělnických řad chtějí vyloučit ze závodů lidi, kteří mají problematickou společensko-politickou minulost, místo toho, aby je vychovávali. To je naprosto nesprávné. Jsme samozřejmě povinni upevňovat řady dělnické třídy, to je směrnice naší strany. Avšak když naše strana zdůrazňuje nutnost upevnění řad dělnické třídy, má na mysli výchovu všech dělníků a jejich převýchovu ve vynikající příslušníky dělnické třídy, a v žádném případě propouštění lidí prostým administrováním.

Pokud jde o bývalé střední a drobné obchodníky a podnikatele, stali se dělníky v důsledku politiky naší strany, zaměřené na socialistické přeměny. Už dávno přestali být vykořisťovateli. Nemají vlastní výrobní prostředky, nemají ani koho najmout a donutit, aby pro ně pracoval. Jinak řečeno, nemají ani prostředky ani objekt vykořisťování. Jsou teď dělníky jako ti ostatní. Udělali jsme z nich dělníky a když je teď zase propustíme ze závodů, co si počnou? Nesmíme je propouštět ze závodů, ale musíme je dobře vychovávat a všechny bez výjimky revolucionizovat.

Jak bylo jasně řečeno v referátě na konferenci strany, v socialistické společnosti je třeba vést třídní boj nikoli cestou neopodstatněného propouštění a vyhánění lidí, ale cestou jejich výchovy a převýchovy. Samozřejmě, je třeba nemilosrdně udeřit na ty, kdo proti nám vystupují. Ale všechny ty, kdo nás chtějí následovat, musíme vyzbrojovat myšlenkami naší strany, revolucionizovat je a jít s nimi ruku v ruce, pevně je sjednocující kolem strany.

Dále je třeba dobře pracovat se zařízením a materiálem. Zařízení je nejdůležitějším výrobním prostředkem, zbraní

k podrobení přírody. Stejně jako armáda nemůže beze zbraní bojovat s nepřítelem, závod nemůže bez zařízení vyrábět, bez zařízení není možno úspěšně bojovat s přírodou.

Dnes jsou naše závody a podniky vybaveny velkým množstvím obráběcích strojů, parních kotlů a různého dalšího zařízení, které je všechno naším cenným majetkem. Zařízení a výrobků s jeho pomocí vyrobených využíváme k vytvoření šťastného života našeho lidu a neomezeného rozkvětu země.

Proto je třeba v brigádách čchollima dobře pracovat s dnes existujícím zařízením, aby naše stroje a zařízení byly ještě lépe využity pro rozkvět země a šťastný život našeho lidu.

Dobře pracovat se zařízením znamená především zařízení šetřit a mít je v účtě a udržovat je v dobrém stavu. Jen tehdy, když lidé správně pečují o zařízení, nedochází k poruchám, zařízení může pracovat naplno a dlouho vydrží.

Dobře pracovat se zařízením dále znamená dobře je znát a zručně je ovládat. Ať je zařízení sebelepší, pracují-li s ním lidé, kteří to neumějí, pak zařízení nemůže dát ze sebe vše, co by mohlo.

Jednou jsme navštívili uhelný důl Andžu. Byl tam jeden vedoucí horizontu, který na dole pracoval už přes 10 let, ale přesto neuměl správně zacházet ani s jednoduchým důlním zařízením. Takový člověk nemůže ani řídit výrobu, ani zvyšovat úspěchy ve výrobě.

Právě tak, jako vojáci dokonale znají svou zbraň a obratně s ní zacházejí, jezdci čchollima a všichni pracující musí dokonale znát své zařízení a umět s ním obratně zacházet. Jezdci čchollima musí znát konstrukci, funkce a výkon svého zařízení jako své boty, musí umět včas odstranit vzniklou závadu a zabezpečovat práci zařízení na plný výkon.

Vedle dobré péče o zařízení a jeho dokonalé znalosti musí jezdci čchollima zařízení též neustále vylepšovat. Jinými slovy, je nutno neustále provádět technické novátorství.

Jezdci čchollima a všichni pracující musí neustále přemýšlet a studovat, jak zvýšit výkony strojního zařízení, jak mechanizovat a automatizovat výrobní procesy. Valčíři z válcovny kangsonské ocelárny neustále zdokonalovali válcovací stolici

a zvýšili její výrobní kapacitu z 60 tisíc tun na 450 tisíc tun právě tak, jako horníci uhelného dolu Andžu sestrojili válcový rubací stroj, který ulehčil jejich práci a přitom několikanásobně zvýšil těžbu, právě tak jako soudruzi ze songhungského rudného dolu vyrobili a uplatnili v těžbě automatický pneumatický šroub, čímž ulehčili práci a současně několikanásobně zvýšili produktivitu práce, i všichni jezdci čchollima musí usilovat o to, aby ještě silněji zaplápal plamen technického novátorství, musí bojovat za to, aby zařízení bylo neustále zdokonalováno a bylo neustále výkonnější.

Žijeme ve věku technické revoluce. Musíme proto ve všech odvětvích národního hospodářství neustále uskutečňovat technické novátorství, vytvářet novou techniku a bojovat za neustálé vylepšování všech strojů a zařízení, aby bylo ještě jednodušší a produktivnější.

Dnes má náš průmysl mohutný základ. Budou-li všichni jezdci čchollima a pracující naší země ještě více přemýšlet a povedou technickou revoluci kupředu, bude možno dosáhnout toho, aby již vybudované závody a strojní zařízení několikanásobně ve srovnání se současností zvýšily svou kapacitu.

Máme velmi příznivé podmínky pro energický postup technické revoluce. Dnes se naše situace od základu liší od doby, kdy před 10 lety začínalo hnutí brigád čchollima.

Hospodářská základna naší země se nesrovnatelně upevnila a téměř všichni pracující získali střední i vyšší vzdělání. V současné době tvoří na závodech a podnicích dělníci, kteří mají střední i vyšší vzdělání, velkou většinu. Také téměř všichni starší lidé, kteří neměli střední vzdělání, vychodili střední školy pro pracující nebo večerní střední školy na závodech. Projevili-li za těchto podmínek všichni pracující vysoký revoluční duch opory o vlastní síly, vynaloží-li kolektivní úsilí a důsledně překonají mysticismus ve vztahu k technice, budou-li odvážně myslet a odvážně jednat, bude možno postoupit na další vyšší stupeň technického pokroku.

V lidové armádě je třeba bojovat o sestrojení lehčích a výkonnějších zbraní.

Je beze sporu, že nynější střelné zbraně našich vojáků

jsou ve srovnání s pěchotními puškami, používanými v období uplynulé Vlastenecké osvobozené války, neskonale lehčí a snadněji použitelné, mají vysokou výkonnost a odpovídají tělesné konstituci Korejců. Dnes se američtí imperialisté a jihokorejská loutková armáda těchto našich pušek velmi bojí.

Ale v armádě se s tímto nelze spokojit, je třeba pokračovat v úsilí o sestrojení ještě lehčích zbraní. Je nutno dále usilovat o to, aby byly vyrobeny výkonnější, lehčí a pohodlnější nejen střelné zbraně, ale i všechny ostatní zbraně a bojová technika.

Vedle dobré práce se zařízením je třeba dobře pracovat s materiálem a maximálně jím šetřit.

Na závodech i v podnicích nevidíme pořádné skladovací prostory, dochází tam ke značnému mrhání materiálem. Každý závod by měl především postavit sklady, ve kterých by byl spolehlivě chráněn materiál před deštěm či před poškozením z jiných příčin. Ale dnes na mnoha závodech a podnicích nejsou sklady stavěny, materiál je chráněn nedbale a cenné hodnoty jsou promarňovány. Takový materiál jako uhlí a cement by nebyl promarňován, kdyby byl vhodně uskladněn, ale protože se skládá venku na hromadu, ničí se deštěm nebo je prostě odváť větrem. Jak bylo zdůrazněno i na posledním plénu ÚV strany, až příliš mnoho se dosud materiálem mrhá. Kdyby se nám podařilo odstranit jen mrhání, dařilo by se nám mnohem lépe než dnes.

Jezdci čchollima musí z pozice hospodářů celé země spolehlivě ochraňovat a šetřit cenný materiál, který patří státu, musí vést nesmiřitelný boj proti jeho promarňování, aktivně bojovat za to, aby s menší spotřebou materiálu bylo možno více vyrábět a více stavět.

Dále je třeba dobře pracovat s knihou.

Neustále se učit, zvyšovat svou politickou, kulturní a technickou úroveň, toť důležitý úkol jezdců čchollima a všech pracujících.

Úspěšné splnění úkolů ideologické a technické revoluce ve skutečnosti velmi závisí na tom, zda a jak dobře probíhá kulturní revoluce.

Dosáhli jsme již obrovských úspěchů v provádění kulturní revoluce a vytvořili jsme podmínky pro její ještě energičtější postup vpřed. V naší zemi byla již dávno zavedena povinná středoškolská docházka, nemluvě ani o povinné základní školní docházce a od loňského roku se zavádí povinné devítileté technické vzdělání. Je to opravdový lidový školský systém, který se od základu liší od tzv. „povinné školní docházky“, existující v kapitalistické společnosti a který slouží jen dětem hrstky statkářů a kapitalistů.

Díky zavedení této povinné školní docházky v naší zemi mohou všichni lidé bez výjimky získat základní znalosti, které jim umožňují studovat dále samostatně. Jestliže za těchto podmínek všichni pracující vynaloží úsilí na to, aby se dále učili, dostaneme se v kulturní revoluci zase o stupeň výše. Můžeme úspěšně provést tuto revoluci jen tehdy, když všichni pracující bez výjimky budou rádi číst, když se budou s chutí učit.

Kniha je svým způsobem nepostradatelná potrava pro revolucionáře. Život člověka by byl zbaven smyslu, kdyby žil jen proto, aby si naplnil břicho a nečetl ani knihy. Kniha nám dává rozmanité a bohaté znalosti z ekonomiky, politiky, kultury i vojenství. Bez knih nemůže revolucionář žít a není ani schopen žádné činnosti. Číst je nutné jak pro provádění politické a kulturní práce, tak pro rozvíjení hospodářství a techniky.

Mezi našimi pracujícími však dosud plně nezavládl návyk učit se. Každý člověk by při sebemenší chvílce volna měl usilovat o to, aby přečetl v knize alespoň o stránku více, měl by si knih vážít, ale u mnohých lidí tomu dosud tak není.

Dnes naši pracovníci málo čtou knihy rozhodně ne proto, že by jich bylo málo nebo že by byly drahé. Máme mnoho knih a také všechny podmínky pro studium. Jde o to, že naši pracovníci se číst nesnaží.

V minulosti, v období partyzánského boje, bylo knihu získat velmi těžké. Když se nám podařilo knihu nějak získat, četli jsme ji, předávali jsme si ji z ruky do ruky tak dlouho, dokud se neroztrhala a papír se tak neopotřeboval, že nebylo možno rozeznat písmena. Když již nebylo možno rozeznat písmena, vpisovali jsme je znovu a časem jsme přepisovali celé stránky místo

roztrhaných. Tak jsme knihu znovu a znovu četli.

Stejně to bylo s novinami. Tehdy bylo velmi těžké sehnat noviny, a když se nám dostaly do rukou, četlo je mnoho lidí a předávali si je z ruky do ruky tak dlouho, dokud bylo možno rozeznat písmena.

Náklady knih a novin ovšem dosud jsou oproti požadavkům všeho našeho lidu o něco menší. Ale na to, aby se mohli učit pracující, kteří chodí do zaměstnání, máme i knih i novin dostatek. Jenom novin máme několik desítek titulů, mezi nimi „Nodong Sinmun“ (Dělnické noviny), „Mindžu Čoson“ (Demokratická Korea), noviny Svazu socialistické pracující mládeže, noviny lidové armády a další, které vycházejí ve statisícových či milionových nákladech. Kdyby jen byla dobře organizována kolektivní četba novin a bylo patřičně využíváno publikací, mohli by všichni lidé bez výjimky číst noviny a knihy. Problém není v tom, že by bylo málo knih a novin, ale v tom, že nejsou efektivně využívány a náležitě čteny.

Proto musíme jak bojovat o zvýšení výroby papíru a tištění více knih a novin, tak také, což je důležité, aktivně usilovat o lepší využití knih.

V současné době naše kádry, které jdou dolů, aby instruovaly nižší složky, prověřují všechno možné, jen ne to, zda pracovníci čtou noviny a kolik přečtou knih. Napříště bude třeba bezpodmínečně prověřovat i to, jak vedoucí pracovníci i pracující studují. Boj za to, aby zavládl návyk učit se a za to, aby se četlo více knih, je třeba vést všude, ve stranických organizacích, v orgánech lidové moci, ve školách, na závodech i v podnicích, na vesnicích i v jednotkách lidové armády, zkrátka ve všech rezortech. Pak je nutno v celé společnosti prosadit návyk učit se, rozvinout hnutí za to, aby všichni lidé denně dvě až tři hodiny četli.

Jaké knihy byste, soudružky a soudruzi, měli číst?

Především je třeba studovat stranické dokumenty, pak materiály o revolučních tradicích, je třeba číst knihy o marxismu-leninismu a odbornou literaturu ze svého oboru. Je třeba také číst beletrii. Ze života člověka není možno si odmyslit jeho kulturní stránku. Ale současně absolutně nelze číst takovou bra-

kovou literaturu, jako jsou buržoazní romány. Potřebujeme číst knihy pro revoluci a budování socialismu a jiné číst nepotřebujeme a ani nesmíme.

To jsou úkoly související s prohlubováním a rozvojem hnutí brigád čchollima.

Musíme dále prohlubovat a rozvíjet hnutí brigád čchollima, abychom nadále udrželi velkou revoluční vlnu v budování socialismu.

Slovem „velká vlna“, rozumíme velký vzestup, podobný vzestupu vody v době přílivu. Ale po přílivu přichází odliv, proto tento termín vzbuzuje nesprávný dojem, že i v socialistické výstavbě dojde po vzestupu zase k jistému poklesu. Proto se domnívám, že by bylo lepší nahradit tento výraz nějakým jiným termínem. Ale protože dosud nebyl nalezen vhodnější výraz, musíme tohoto výrazu použít ve formulaci „nadále udržet velkou vlnu“. Jinými slovy, chceme, aby u nás byl pouze příliv a ne odliv.

Dnes se v naší zemi vytvořila velmi napjatá situace, o nic méně napjatá, než tomu bylo v letech 1956–1957, kdy nám vyhlásili boj protistraniční frakcionáři a na naši stranu vyvíjeli nátlak velmocenští šovinisté. V souvislosti s incidentem s ozbrojenou špionážní lodí „Pueblo“ dnes američtí imperialisté ještě více zesilují otevřené vojenské provokace proti severní polovině republiky a zběsile se připravují na válku.

Abychom čelili situaci, musíme ještě lépe provádět souběžnou hospodářskou a obrannou výstavbu, abychom vlastními silami ještě více upevnili hospodářskou základnu země a zvýšili životní úroveň lidu, současně však posilovali obranyschopnost státu jako ocelovou hráz. Proto je nutno rozvinout na všech frontách socialistické výstavby napjatý boj a vyvolat nový revoluční vzestup.

V naší zemi nastává znovu nový velký revoluční nástup, vyvolaný iniciativou dělníků songchungského rudného dolu a rjongsongského strojírenského závodu, kteří v minulém roce odvážně povstali, berouce za své usnesení konference strany. Tento velký nástup není ledajaký – v naší socialistické výstavbě je neustále, den ze dne, uskutečňováno velké novátorství, vzbud-

zující nadšení lidí ve světě. Musíme ještě více podporovat tento začínající velký revoluční nástup.

Proto je především důležité, abychom zintenzívnili boj s pasivitou a konzervatismem.

Pasivita a konzervatismus jsou, dá se říci, nevyhnutelné jevy procesu společenského vývoje. Jak v revolučním boji, tak i v našem životě je pravidlem, že vedle aktivních elementů existují elementy pasivní, vedle odvážných lidí se vyskytnou i zbabělci, vedle nového a pokrokového existuje nutně i staré i ustrnulé. Proto dochází v průběhu revolučního boje k neustálému střetávání aktivních elementů s pasivními, nového se starým. Boj proti pasivitě a konzervatismu je důležitým revolučním bojem.

Dnes se někteří pracovníci bojí postupovat odvážně vpřed při socialistické výstavbě, což je výsledek působení pasivity a konzervatismu. Musíme vést energicky ideologický boj proti pasivitě a konzervatismu, proti mysticismu ve vztahu k technice a všem ostatním „zlým duchům“.

Až rozvineme energický boj proti všem přežilým a nezdravým jevům a plně se vypořádáme se všemi „zlými duchy“, budeme moci dále udržovat velký revoluční nástup a ještě mocněji postupovat vpřed v socialistické výstavbě. Samozřejmě, v průběhu uskutečňování velké věci revoluce a výstavby se mohou u nás objevovat těžkosti, někdy i neúspěchy. Ale nebudeme-li před těžkostmi ustupovat, nebudeme-li zoufat nad neúspěchy a budeme odvážně postupovat vpřed, jistě dosáhneme velkého vítězství.

Jen když v boji nového se starým, pokrokového s ustrnulým, zvítězí nové a pokrokové, bude se společnost rozvíjet a revoluce půjde dále kupředu. Je jisté, že nové a pokrokové, ať je jakkoli slabé na počátku, z hlediska dlouhé perspektivy dříve nebo později zvítězí. To je objektivní zákonitost. Problém však spočívá v tom, jak urychlit dosažení tohoto nevyhnutelného vítězství. Aby rychleji zvítězilo to nové, pokrokové, je třeba rozmnožovat řady aktivních elementů, je třeba, aby nové rychle rostlo a stávalo se velkou, nepřemožitelnou silou. Bude-li aktivních elementů mnoho a jejich síly budou větší, pak bude možno pa-

sivní elementy a konzervatisty přesvědčit a energicky postupovat vpřed.

Proto v zájmu rozdrčení pasivity a konzervatismu a v zájmu dalšího udržení velkého revolučního nástupu v socialistické výstavbě je třeba ještě více rozmnožit řady předních pracovníků hnutí čchollima, představitelů nových sil a nejaktivnějších elementů.

Pro vítězství v boji jakékoli armády nestačí, když dobře bojuje jen jedna četa, jedna rota nebo nějaká jiná jednotka, nýbrž musí dobře bojovat všechny čety, všechny rotty, všechny jednotky. Stejně i při budování socialismu musí pro dosažení úspěchu dobře pracovat ne jeden nebo dva jedinci, ne jedna brigáda nebo jeden provoz, ne jeden závod, ale všichni lidé, všechny brigády, všechny provozy, všechny závody a všechna odvětví. Proto jak jsem již řekl, na prvním sjezdu předních hnutí brigád čchollima, musí na koně čchollima sednout nejen jedna nebo dvě brigády, nýbrž všechny brigády, všechny provozy, všechny závody. Celá země tak musí usilovně postupovat vpřed rychlostí čchollima.

Bylo by dobře, kdyby na koně čchollima sedli všichni lidé. Čím více hrdinů vyjde z řad pracujících, tím bude lépe a tím silněji se bude projevovat duch kolektivismu a masového heroismu. Individuální heroismus je projevem sobectví a proto je to negativní jev, ale masové hrdinství, to je něco jiného, to je velmi dobré a důležité.

Musíte, soudružky a soudruzi, dále posilovat hnutí brigád čchollima, drtit pasivitu a konzervatismus a plně projevovat masové hrdinství, aby byla ještě více urychlena hospodářská i obranná výstavba.

Pokud jde o úkoly hospodářské a obranné výstavby, jsou konkrétně formulovány v referátě a usnesení tohoto pléna, proto zde položím důraz jen na některé aspekty.

Nyní je nám drahá každá minuta, každá vteřina. Musíme maximálně efektivně využít času, prudce zvýšit výrobu a urychlit výstavbu. Nejprvořadějším úkolem, který dnes stojí před odvětvími našeho národního hospodářství, je ze všech sil pomáhat budování naší obrany.

V žádném případě nesmíme být po stránce válečného materiálu závislí na jiných zemích. Vypukne-li válka, mohou nám ovšem poskytnout pomoc bratrské země, se kterými máme spojenecké vztahy. Ale ve většině případů musí válečný materiál být po ruce ihned. I kdyby nám bratrské země poslaly válečného materiálu v rámci mezinárodní pomoci sebevíce, nebylo by přece jen nad to, co jsme si přímo vyrobili vlastníma rukama. Navíc nesmíme v žádném případě zapomínat na hořké poučení z Vlastenecké osvobozené války, kdy jsme museli třeba jen na čas ustupovat, protože byl nedostatek zbraní. Musíme projevit vysoký revoluční duch opory o vlastní síly a pokud možno sami vyrábět v dostatečném množství potřebný válečný materiál.

Hutní strojírenské a další závody a podniky všech odvětví musí přednostně a dobře vyrábět materiál a zařízení, nutné pro budování obrany.

Dále je nutno vyvinout úsilí na rozvoj rudného průmyslu a těžit více zlata, stříbra, olova, zinku, mědi a ostatních barevných kovů.

Songhungský rudný důl se zavázal, že vytěží v tomto roce 2,3krát více rudy proti loňsku. Také komdokský důl se zavázal vytěžit dvakrát tolik barevných kovů než v loňském roce. To je velmi dobrá věc. Nejen na songhungském a komdokském dole, ale i na jiných dolech je třeba vést aktivní boj za zvýšení těžby barevných kovů.

Barevné kovy tvoří jeden z důležitých zdrojů valut a je jich naléhavě zapotřebí i pro posilování obranné moci země. Zvláště takové mědi pro výrobu válečného materiálu je zapotřebí velmi mnoho. Bez mědi není možné vyrábět ani nábojnice, ani telefonní vedení, ani další válečný materiál. Proto se nesmíme pouze honosit svými bohatými ložisky mědi, ale musíme ji rychle těžit a využít je v takové situaci jako nyní, kdy měď nutně potřebujeme. Musíme vytěžit mnoho mědi a vyrábět měděné dráty jak pro rozšíření elektrické rozvodné sítě, tak pro urychlení elektrifikace železnic.

Současně nám vysoká těžba barevných kovů dává možnost získat více cizích valut na vybudování nových závodů a zařízení, nutných pro upevnění hospodářské základny, a opatřit si

potřebné množství nezbytného materiálu. S využitím získané zahraniční měny jsme svého času postavili Pchjongjangskou tepelnou elektrárnu. Kdybychom to byli neudělali, byl by nyní nedostatek elektřiny a museli bychom zastavit práci na mnoha závodech. Od podzimu loňského roku trvá velké sucho a hydroelektrárny vyrobí málo elektřiny v důsledku nedostatku vody. My jsme však postavili pchjongjangskou tepelnou elektrárnu, která hraje velkou roli v období nedostatku vody. V krátké době její kapacita ještě více vzroste. Za jeden rok dobré práce této elektrárny při takové kapacitě se vrátí náklady na její vybudování.

Pracovníci rudného průmyslu musí vyvinout ještě větší aktivitu a splnit v příštím roce své závazky na získání valut. Dali jste si, soudružky a soudruzi, závazek zajistit zemi ještě větší množství valut a musíte tedy nyní rozvinout ještě větší pracovní úsilí a čestně své závazky splnit.

V hutním průmyslu je třeba vyrábět ještě více oceli a válcované oceli pro strojírenský průmysl, aby mohl zvýšit výrobu strojů a zařízení.

Energetický průmysl musí rychleji ukončit stavbu rozestavěných elektráren, uhelný průmysl musí cestou aktivní mechanizace výroby zvýšit těžbu uhlí, průmysl stavebních hmot musí více a kvalitněji vyrábět hmoty pro investiční výstavbu.

Ústředním úkolem lehkého průmyslu je zvýšení výroby látek a spotřebního zboží a zlepšení jejich kvality.

Především je třeba vyrábět více kvalitních látek, dosáhnout dalšího pokroku ve výrobě oděvů a zásobovat obyvatelstvo pěknými hotovými oděvy. Je třeba vyrábět pěknější, trvanlivější obuv, ostatní spotřební zboží musí být také pěkné.

V zemědělství je třeba energicky rozvinout hnutí za zvýšení výroby obilnin o dalších 500 kg z 1 čongbo.

Letos na jaře způsobí na celém světě zřejmě velké škody sucho. I v naší zemi může v případě zanedbání sucho způsobit velké ztráty ve výrobě obilí. Máme ovšem vybudován irigační systém na rozloze statisíců čongbo, díky němuž nemůže vzniknout žádný velký problém, ale v případě zanedbání může dojít ke ztrátám při setbě raných plodin na suchých polích. Proto v těch provinciích, jako je Jižní Pchjongan a Jižní a Severní

Hwanghä, je nutno vyrobit dostatečné množství hnojiv a semene pro případ neúspěchu s ranými kulturami, aby bylo možno kompenzovat případné ztráty. Tak je nutno vypěstovat i letos takovou úrodu, jakou jsme měli v minulém roce.

Vedle výroby obilí je třeba dobře provádět i výrobu doplňkových potravin. Všechna zemědělská družstva, všechny instituce a podniky musí věnovat hlubokou pozornost zvýšenému pěstování zeleniny a živočišné výrobě v souladu s usnesením tohoto pléna.

V rybném průmyslu je třeba zvýšit lov ryb a zajistit jejich dobré zpracování, aby nedocházelo ke ztrátám.

Dále je důležité, aby ve všech odvětvích a složkách národního hospodářství byl zintenzívněn boj za šetření a byly vytvořeny dostatečné materiálové rezervy.

Především je nutno v letním období maximálně šetřit látky, aby se všichni, děti i dospělí — mohli v zimě obléci lépe.

Je také nutno vytvořit velké rezervy rýže. Nebudeme-li jíst, nebudeme moci pracovat ani bojovat s nepřítelem. Nelze v žádném případě promrhat obilí jen proto, že v loňském roce se úroda vydařila. Musíme energicky bojovat proti plýtvání obilím a vytvořit si větší zásoby obilí. Současně je třeba vést aktivní boj za úsporné zacházení s importovanými materiály, které nevyrábíme v naší zemi, jako je například kaučuk a benzin.

Maximální zvyšování výroby a šetření, více vyrábět a více stavět, neztrácet ani minutu, ani vteřinu, je tedy v současné situaci naším nejdůležitějším úkolem.

I kdyby náhle vypukla zítra ráno válka, musíme dnes až do půlnoci bojovat v souladu se směrnicemi strany za maximální zvýšení výroby a šetrnost, budovat obranu a současně energicky provádět budování socialistického hospodářství. Když mohutně rozvineme boj za zvýšení výroby a za šetrnost ve všech odvětvích a složkách národního hospodářství, upevníme hospodářskou moc země a vytvoříme si aktivní obrannou pozici. Američané se neodvážejí nás napadnout, a i kdyby se pustili do takového nepředloženého dobrodružství, můžeme je jedním úderem zničit.

Pouze tehdy, když budeme takto dobře provádět hos-

podářskou i obrannou výstavbu, budeme moci iniciativně přivítat velkou revoluční událost.

Stejně jako všechny ostatní revoluční události, i velká revoluční událost v naší zemi neproběhne sama od sebe, dojde k ní pouze naším uvědomělým a aktivním bojem.

V zájmu dosažení vítězství naší revoluce, jak jsme již několikrát zdůraznili, je nutná dostatečná příprava tří revolučních sil.

Především je třeba posilovat revoluční síly severní poloviny republiky. Dalším pokračováním velkého pochodu čchollima, udržení velkého nástupu a prováděním socialistické výstavby rychlým tempem je třeba spolehlivě vybudovat severní část republiky po stránce politické, ekonomické i vojenské.

Dále je třeba v zájmu konečného vítězství naší revoluce současně s dalším všestranným upevňováním revoluční základny v severní polovině republiky neustále poskytovat podporu jihokorejskému lidu, upevňovat revoluční síly v jižní Koreji a dovršit jihokorejskou revoluci. Až vzrostou revoluční síly jižní Koreje a jihokorejská mládež i lid nastoupí do boje za svržení amerických imperialistů a jejich nohsledů, až se na nás obrátí o pomoc, musíme jim aktivně pomoci. Požádají-li nás jihokorejští revolucionáři o materiál, musíme jim dodat materiál, požádají-li o pušky, dáme jim pušky, požádají-li o lidi, dáme jim lidi.

Současně je třeba posilovat solidaritu s mezinárodními revolučními silami a pomáhat boji revolučního lidu na celém světě.

Díky tomu, že posilujeme solidaritu s revolučními národy a hájíme v revoluci zásadní stanoviska, podporují nás dnes aktivně národy mnoha zemí Asie, Afriky a Latinské Ameriky. Otiskují ve svých novinách desetibodový politický program vlády republiky i jiné naše dokumenty, odsuzují agresivní činnost amerických imperialistů v naší zemi. Také když jsme zadrželi ozbrojenou špionážní loď amerických imperialistů „Pueblo“, vydal prohlášení na naši podporu Vietnam, Kuba i mnoho jiných zemí a bratrských stran. To jen svědčí o tom, nakolik byla upevněna mezinárodní solidarita s naší revolucí.

V současné době pomáháme lidu Vietnamu a lidu mnoha zemí Asie, Afriky a Latinské Ameriky, který provádí revoluci.

Kdybychom nepomáhali ostatním zemím provádět revoluci, mohli bychom ovšem o to více pozdvihnout socialistickou výstavbu, mohli bychom o to více zvýšit životní úroveň lidu. Ale tak není možno jednat. Nepomáhat národům, které provádějí revoluci, usilovat pouze o náš vlastní blahobyť, to je národní egoismus, revizionismus.

V zájmu světové revoluce, v zájmu svržení našich úhlavních nepřátel, amerických imperialistů, musíme aktivně pomáhat národům zemí, které provádějí revoluci. Musíme jim tak umožnit, aby zničili co možná nejvíce amerických agresorů.

Čím více Američanů bude pobito, ať už je to v naší zemi nebo v jiných zemích, tím bude lépe. Ať je to kdekoli, bude-li poražena a zničena stovka amerických agresorů, budeme mít o sto nepřátel méně, bude-li jich poraženo tisíc nebo deset tisíc, bude to pro naši revoluci o to prospěšnější.

Proto musíme vynaložit všechny své síly na to, aby byla ještě více upevněna naše solidarita s revolučními národy světa, aby Američané byli všude v ještě větším množství ničení. Bude-li se tak všude na celém světě bojovat proti Američanům, budou-li se jim všude usekávat končetiny, americký imperialismus nakonec zahyne.

I malé země, sjednotí-li k boji své síly, mohou bez potíží americký imperialismus rozdrtit. To je zákon dialektiky.

Povím vám o jednom případě z minulého období budování našeho socialistického hospodářství. V roce 1959 u nás, když plnění prvního pětiletého plánu bylo v plném proudu, nebyla naše hospodářská základna pevná a neměli jsme příliš mnoho zařízení. Proto nám jakákoli výroba působila dosti značné těžkosti. V té době dostali dělníci rjongsongského strojírenského závodu za úkol postavit pro železářny Hwanghā válcovací stolici na výrobu plechů. Ale neměli velké obráběcí stroje, nutně pro výrobu stolice. Avšak tamější dělníci sebrali velké množství malých obráběcích strojů a jako mravenci, kteří ohlodávají velkou kost, opracovávali velké součástky po částech na různých místech a nakonec válcovací stolici vyrobili. Američtí imperialisté se nyní chovají zpupně, chlubíce se svou silou, ale bude po nich, jestli se lidé v různých oblastech světa do těchto katů

pevně zakousnou a budou jim utrhávat jednu končetinu za druhou, stejně jako dělníci rjongsongského strojírenského závodu opracovávali velké součástky s pomocí malých obráběcích strojů.

Nelze se domnívat, že když nejsme velká země, nemůžeme porazit americké imperialisty. Bylo by ovšem ještě lepší, když povedou společně s námi boj proti americkému imperialismu i velké země. Proto usilujeme i o jednotu s velkými zeměmi.

Ale to rozhodně neznamená, že není možno zvítězit nad americkým imperialismem, když nejsme velká země. Myslet si, že jen velká země může zvítězit nad americkými agresory, to je konec konců projev poklonkování před velkými. Jestliže národy zemí, bojujících za revoluci, posílí svou solidaritu, pevně se sjednotí a povedou aktivní boj, určitě dosáhnou vítězství.

Musíme tedy usilovně provádět socialistickou výstavbu a upevňovat severní polovinu republiky, napomáhat neustálému růstu revolučních sil v jižní Koreji a usilovat o jednotu s revolučními národy světa, aby ještě více zemí najednou vedlo boj proti americkému imperialismu. Půjdeme-li touto cestou, můžeme zcela porazit americké imperialisty a dosáhnout vítězství korejské revoluce v celé zemi.

Právě to je příprava na uvítání velké události v korejské revoluci a naše strana rozvíjí všechnu svou činnost v tomto směru.

Při přípravě na uvítání velké revoluční události připadají jezdcům čchollima odpovědné, ale čestné úkoly. Ve všech odvětvích národního hospodářství musí jít stále vpřed, dosahovat neustále pokroku a vyvolat tak nový velký skok, musí neustále tvořit nové zázraky a zvyšovat tempo velkého pochodu čchollima, aby byl udržen velký revoluční nástup v socialistické výstavbě. Současně je nutno důsledně vyzbrojit všechny pracující jedinou ideologií naší strany, zintenzívnit mezi nimi boj za připodobnění dělnické třídy a revolucionizaci, pevně sjednotit všechny lidi kolem ÚV naší strany a učinit z nich jednu stmelenu, mocnou politickou sílu.

Jsem pevně přesvědčen, že vy, soudružky a soudruzi, dalším prohloubením a rozvinutím hnutí brigád čchollima přispějete velkou měrou k dosažení vítězství naší revoluce.